

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:

MHMP 2293345/2019

Sp. zn.:

S-MHMP 2224191/2019/STR

Vyřizuje/tel.:

JUDr. Jaroslav Lochman

236 00 4781

Počet listů 2

Datum:

19. 11. 2019

Žádost o informaci dle zákona č. 106/1999 Sb.

Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavebního řádu, přijal dne 6. 11. 2019 žádost o informaci dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, podepsanou [redacted] (dále jen žadatel), ve věci [redacted] firma Ruby Place.

Požadovaná informace: „*Jestli tam nejste pitomci, tak mi sdělíte podstatu toho, proč stavební úřad Praha 2 nekonal a proč vy jako nadřízený orgán nekonal. Na základě toho pak zformuluji text trestního oznámení na konkrétní osoby*“.

K Vaší žádosti poskytujeme tuto informaci:

Protože v žádosti není jednoznačně formulována požadovaná informace, vycházel MHMP v žádosti z celého jejího obsahu a MHMP z obsahu posoudil, že požadovanou informaci je s největší pravděpodobností:

Co je podstatou toho, proč stavební úřad Praha 2 nekonal a proč vy jako nadřízený orgán nekonal ve věci stavby „bytový dům v Rubešově ulici“.

K Vaší žádosti sdělujeme, že Váš názor, že stavební úřad v Praze 2 nekonal, vychází z informací, opatřených sdělovacími prostředky.

Dosavadní postup stavebního úřadu vycházel z následující právní úpravy, kterou je každý správní orgán obecně povinen respektovat. MHMP k žádosti posoudil, že v obecné rovině je správní orgán povinen respektovat právní řád ČR (§ 2 správního řádu). V daném případě také ust. čl. 2 odst. 2 ústavního zákona č. 23/1991 Sb., kterým se uvozuje Listina základních práv

a svobod, jako ústavní zákon Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky. Čl. 2 odst. 2 upravuje: *Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.* Touto právní úpravou je nepochybně stanoveno, že rovněž správní orgány vykonávají státní moc na základě zákona a v mezích stanovených zákonem.

V případě, ve kterém jste požádal o sdělení informace, se jedná o zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů a související prováděcí předpisy.

Z této právní úpravy, kterou musí správní orgán na základě listiny základních práv a svobod respektovat, je nepochybné, že stavební úřad nejprve musí zjistit, vlastníka stavby. Dále musí mít postavenou najisto, že prováděné úpravy jsou úpravami, u kterých zákon vyžaduje některou formu povolení.

Dosavadním postupem stavebník takové zjištění znemožňuje.

Shodný zákonný postup musí respektovat i nadřízený správní orgán, protože má zákonem upraveny také jen ty nástroje, které jsou upraveny stavebním zákonem pro výkon činností dle stavebního řádu pro stavební úřad.

V současné době stavebník opakovaně uplatnil námitku podjatosti vůči úředním osobám Úřadu městské části Praha 2, což brání stavebnímu úřadu provádět ve věci úkony, do doby rozhodnutí o namítnuté podjatosti, s výjimkou těch, které nesnesou odkladu. Úkony, které lze před rozhodnutí o námitce jsou jen úkony, kterými nelze výsledek řízení ovlivnit. Postup ve věci rozhodnutí o námitce podjatosti je upraven zákonem tak, že je třeba při rozhodování dodržovat stanovený postup, který vychází z hierarchie osob představených (§ 14 správního řádu). Zákon neumožňuje se rozhodování o opakovaných námitkách podjatosti zprostit.

Dle § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., do 15 dnů od poskytnutí **informací na žádost**, což je tento případ, povinný subjekt tyto informace zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup, protože tak ze zákona učinit musí.

Spolu s podanou žádostí dle zákona č. 106/1999 Sb., MHMP upozorňuje, že s ohledem na ústavně zaručenou svobodu projevu nelze nikomu upírat právo na kritiku činnosti správních orgánů a úředních osob. Stejně jako všechna ostatní ústavně garantovaná práva zná však i svoboda projevu své meze. Právo na svobodné vyjádření názoru končí tam, kde začíná převažovat zájem na ochraně práv ostatních. Kritiku lze považovat za přípustnou, pokud svým obsahem a formou nevybočuje z rámce věcné argumentace způsobem, jenž by se dotýkal cti a dobré pověsti kritizovaného. Vybočí-li však publikovaný názor z mezí obecně uznávaných pravidel slušnosti, ztrácí charakter korektního úsudku a jako takový se zpravidla ocitá již mimo rámec ústavně garantovaného práva na svobodné vyjádření názoru (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 3. 8. 2000, sp. zn. II. ÚS 76/2000). V posuzovaném případě vybočilo podání žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb., z mezí oprávněné kritiky činnosti správního orgánu způsobem, který je zjevně v rozporu s obecně uznávanými pravidly slušnosti. Žadatel využil svého práva podat žádost o informaci, ale tuto využil k hrubě urážlivým výrokům

a nedůvodnému útoku na dobrou pověst a čest úředních osob především vyjádřením „*Jestli tam nejste pitomci, tak mi sdělte podstatu toho, proč stavební úřad Praha 2 nekonal*“ a pohrůžkou podání trestního oznámení. Jednání žadatele nelze označit za jednání nezbytné k ochraně jeho práva na informace ústavně garantovaného Listinou základních práv a svobod v čl. 17 odst. 1 „svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny“, a zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Měl-li žadatel za to, že jiný správní orgán postupoval v jeho jiné věci nezákonným způsobem, a věc měla něco společného s právem na informace, mohl a měl dát najevo svůj nesouhlas kultivovaným způsobem bez zbytečného použití hrubě urážlivých výroků, na adresu úředních osob, které s jeho věcí z minulosti nemají nic společného.

Urážlivé výroky žadatele nemůže ospravedlnit ani případný negativní pocit z nesprávného úředního postupu jiného správního orgánu v minulosti.

Ing. Markéta Vacínová
ředitelka odboru
podepsáno elektronicky

Obdrží:

Na vědomí:
MHMP – spis
MHMP STR – Mj k evidenci a zveřejnění